

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[undu]m est nome[n] venerande sanctitudinis. Christus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

rāda scitūdie noīs chri Jo. XVIII

Heb. ij. Nūc angelo apphēdit: s; se/
men abzae. Glide si vis. s. ser. de aduentu
in tertia pncipali cōsideratione

**Secūda ē presentia speci/
alis pncipalitatis.** Nūc enī pncipalior est
ad miserandū nōbis q̄ ante christi incar/
nationē r natiuitatē. Est q̄ specialī mō no/
biscū q̄ nūc tpe gratie sum⁹. s; mō quē modū
nō erat cū his q̄ in tpe veteris testamēti
fuerūt. Pncipalior enī facilis ac copiosus
nūc cedit misericōdia peccōrib; ad deū se/
querentib;. Iuxta illud Esa. xlix. In tpe
placito exaudiuit te: r in die salutis auxiliā/
tus sū tu. Qd̄ expōit paul⁹ de tpe gratie
h. Lopez. vj. di. Ecce nūc tps acceptabile ec/
ce nūc dies salutis. Nūc q̄ppe cū leuorū sa/
riffactione pōt aliq̄s dei mīaz obrinere q̄
tpe veteris legis. Et hoc est p̄tute illi⁹ ac/
ceptissimē oblationis quā fecit chrs de se
ipso p oibus. Hebr. ix. Sanguis chri q̄
p spūm̄ semetipm̄ obtulit imāgularū
deo patri: emundabit cōscientias nras ab
operib; mortuis. Possūmus igit dicē
Iud ps̄ dñs p̄tutū nobiscū. suscep. nos ter/
ra ad misericōdiam: deus iacob

**Tertia est presentia sa/
ramentalis refectōnis.** p quā sic est cum
nobis christianis q̄ nō cū infidelib;. Iōs
dicit dñs mar. vlt. Ecce ego vobiscū sūz
vsq; ad cōsumationē seculi. Et vide deuo/
te inextimabilē chri charitatē. Qd̄ em de
nostra sumpsit humanitate totū p nobis
obtulit: totū q̄ nobis reliquit pro anima/
rū refectōne.

**Secūdū est nomē venerāde sancti/
tudinis.** s; hoc nomē christus. de
quo Lu. ij. Natus est vobis hodie
saluator: q̄ est christ⁹ r. Et dicit nomen ve/
nerāde sanctitudinis: q̄ significat illā pfe/
ctissimā r plenissimā gratie vngtionē r san/
ctitatē que fuit r est in aīa chri. Chri⁹
em̄ interpretat vinctus. Dicit aut̄ dñs ipse
christus p antonomasiā: q̄ summus rex:
summus propheta: summus sacerdos. Ille
em̄ tres plone antiquitus inungebant et
chri⁹ dicebant. Unde christus non ē no/
men p̄prium sed appellatiū. appropriatū
enī ipi deo p antonomasiā. Ab hoc aut̄
nomine dicimur christiani. quod nomen p̄
mo ab aplis r discipulis fuit introductū

apud antiochiam: vt dicit in li. Ecclesiasti/
ce historie. antea aut̄ dicebātur discipuli.
Quia q̄ nomen debet esse consonū rei vt
probat. xxj. dist. c. Cleros. r extra de p̄/
bendis et dignitatib;. c. Luz scdm. Ideo
oportet vt qui christiani dicunt: christū imi/
tent. Hinc est qd̄ scribit: extra de sacra vni/
ctōne. c. Conuenisse. A christo christiani
dicunt: vt quasi vincti diriuēt ab vincto: vt
omnes curraūt in odorem vnguentorū il/
lius cuius nomen est oleū effusū. Et Au/
gust. li. de doct. chri. Et sacramēto vni/
ctōnis: christianorū oim vocabulū descen/
dit: quod nomen ille frustra sortit qui chri/
stū minime imitat. Ite Aug⁹. Christian⁹
iusticie: bonitatis: pudicie: castitatis: pa/
tientie: humilitatis: innocētie r pietatis ē
nomē. Et tu istud quō tibi defendis r vbi
dicas: cui de tā plimis reb; nec pauca sub/
sistūt. Christian⁹ vere est ille qui nō noie
em̄ sed etiā ope est. Hec Aug⁹. Qm̄ et ipse
chri⁹ Jo. xij. Exemplum dedi vobis vt
quēadmodū ego feci: ita r vos faci. In
mysterio aut̄ sue circūcisionis dedit nobis
tripler exemplū salutare qd̄ imitari debet

Prīmū ē sectā de obediētie r humilitatis.
Secūda ē tolerāde angustie r pēnalitatis.
Tertiū ē refectā de malicie r prauitatis.

Prīmū est exemplum rē.
In hoc videt q̄ leges seruauit circūcisus
sez octaua die sic pceptū erat in lege. Gal.
iij. Vult deus filiū suū factū sub lege.

**Secūda est exemplū tolerā/
de angustie r pēnalitatis.** Tunc em̄ cepit
p nobis p̄p̄ r sanguine suū fundere. I. Pe/
tri. iij. Chri⁹ in carne passū r vos eadē co/
gitatione agnamini.

**Tertiū est exemplū refecā/
de malicie r prauitatis.** Quia em̄ circūci/
dū corporaliter voluit: docuit nos spiritua/
liter circūcidi debere. Rho. m. ij. Circū/
cisio cordis in spiritu non litera. cur⁹ laus
non ex hominibus sed ex deo est. Facta ē
autem huiusmodi circūcisio die octaua.
Per octo quippe dies intelligere possum⁹
octo cōsiderationes q̄ sunt q̄ octo lumina/
ria siue dies spirituales quibus agnosci/
tur q̄ vilis p̄p̄culosus et q̄ detestabi/
L. 2

De de

De de

lis est status peccati. Qui enim homo considerat rationibus atterere et diligenter inuigilat: per unquamque earum una magna dies facit ad proficiendam et attingendam spiritualem sicut circumcissionem a peccato et omni macula etc.

Prima est consideratio turpissime vitiositatis que sepe est in anima per peccatum. Hieronimus. Quis vilis facta es nimis. et hoc per peccatum.

Secunda est consideratio miserrime seruitutis. Ioan. viij. Qui facit peccatum seruus est peccati. glosa. i. diaboli.

Tertia est consideratio certissime mortalitatis. Ps. Quis est homo qui viuet et non videbit mortem quasi dicat: nullus.

Quarta est consideratio varie instabilitatis. Job. xij. Nunquam in eodem statu prima nec. et Eccles. ix. Reuertit homo sicut finis sui etc.

Quinta est consideratio diuine seueritatis. i. in finali iudicio. Hebr. x. Horrreum est incedere in manus dei uiuentis.

Sexta est consideratio infernal acerbitatis. Mart. xxij. Ibi erit stridor dentium.

Septima est consideratio amissionis felicitatis. Bern. Ne ve ve vapor est ad modicum parens que eterne felicitatis aditum infert.

Octava est consideratio offensionis. cludit. fense maiestatis. Deut. xxxij. Deum que te genuit dereliquisti et obliuisti deum creatorem tuum etc.

Tres prime consideraciones inducere debent ad peccandiam de peccato siue pudorem. Cum enim homo necessario sit mortaliter et per peccatum fiat seruus diaboli et ei sicut in turpitudine peccati: miserrime debet peccandiam peccatum committere vel commisisse.

Tres autem sequentes inducunt ad timorem. Vltimum enim timere habet peccatum si consideret quoniam instabilis sit eius vita et incertus exitus in quo necessario habet comparere coram summo iudice/recepturus pro peccatis sententiam damnationis et eternam penitentiam vixit egerit.

Due autem vltime inducere debent ad diuinum amorem. Quis enim non inflametur ad amorem dei si consideret quanta sit felicitas quam diligenter se repromissit: et quanta est suauitas et dulcedo ipsius diuine maiestatis. iuxta illud magna multitudo dulcedinis tue domine quam abscondisti timoribus tuis. Ex his autem tribus que sunt pudor: amor: et amor: maxime perficitur cordis compunctio peccatorum purgatiua et anime circumscriptiua.

Erit: est nomen desiderande dulcedinis. s. hoc nomen Iesus de quo dicunt scriptura. Vocatum est nomen eius iesus. quod nomen sicut desiderabilem nostre salutis operationem. In Mart. j. angelus dicit ad Ioseph: Vocabis nomen eius Iesum. Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. Hoc est itaque nomen mire dulcedinis. Ricard. de sancto vic. Iesus est nomen dulce: nomen confortans peccatorem et bene spei. Iesu esto mihi Iesus. Bern. Si scribas non sapit mihi nisi legero ibi Iesum. si disputes ac pferas non sapit nisi sonuerit ibi Iesus. Idem. Iesu dulcis memoria das velle cordis gaudia. sed super mel et oia eius dulcis presentia. Decille. Non mirum est si dulcissimum nobis est hoc nomen Iesus et reuerendum In eo enim fundat totas spes nostre que triplex est.

Prima est spes venie

Secunda est spes gratie.

Tertia est spes glorie.

Vnia est spes venie. Quis enim peccator non timeat nomen diuine potentie. quod audeat sustinere diuinum ultionum. sed ecce Iesus dulce refugium in quo exinanitur maiestas et dulcescit potestas. j. Ioan. ij. Scribo vobis filiioli mei qui remittitur vobis peccata vestra propter nomen eius: quod ad uocatum habemus apud patrem Iesu christum etc.

Mirabile propter hoc: peccator penitens prostrat et postulat: filii inerpellat et impetrat pater condonat: et spiritus sanctus mentem iustificat testimonium prebans remissionis peccatorum. Ioan. ij. Act. xij. Ablue peccata tua inuocando nomine Iesu. Sicut itaque sitienti dulcis est fons aqua viue: sic peccator nomine Iesu dulcis est nomen Iesu.

Secunda est spes gratie. Ioan. j. Gratia et veritas per Iesum habitum facta est. Tripliciter autem spem gratie exprimitur anima in nomine Iesu.

Prima est spes gratie illuminatiue. Ad illuminationem enim et meditationem nominis Iesu illuminatur intellectus non solum sufficit tenentur aut verborum folijs: sed sensum siue sensum medullis. Ipse enim Iesus est lux vera que illuminat omnes homines uentem in hunc mundum. In his sicut presantibus per meditationem et preplationem studentes et non in mortuis literis: diuini mysterijs sicut